

riserede Revisorer og af en uden for Selskabets — eller dettes Ledelses — Indflydelse staaende Myndighed, har man dog ikke ment, i alt Fald for Tiden, at turde foreslaa pligtmaessig Benyttelse af autoriserede Revisorer som almindelig Regel. Et saa staerkt Indgreb i Selskabernes Selvstyre har man fundet saa meget mere betænkeligt, som utvivlsomt i mange Selskaber allerede nu Revisionen foretages paa betryggende Maade og af uafhængige og fuldt kvalificerede Mænd, som det ikke synes berettiget ved et Magtsprog at fordrer fjernede. Mindre betænkeligt vilde det være at indrømme en vis Minoritet — f. Eks. en Tredjedel af de afgivne Stemmer — Ret til at fordrer, at den ene af Revisorerne vælges blandt de »autoriserede« og af en anden Myndighed end Generalforsamlingen, f. Eks. Skifteretten eller Ministeriet for Handel og Søfart. Og nogle af Udvalgets Medlemmer have ogsaa været tilbøjelige til at tiltræde en saadan Ordning. Naar man dog ikke har ment at turde bringe denne i Forslag, skyldes det dels Frygten for, at Samarbejdet mellem den autoriserede og den af Generalforsamlingen valgte Revisor let vil volde Vanskeligheder, dels og navnlig, at man har fundet det rigtigt, i alt Fald saa længe Lov 14. Maj 1909 ikke fuldt ud er traadt i Virksomhed, at vise megen Varsomhed med at paabyde tvungen Anvendelse af en saa ny og uprøvet Institution. Ogsaa for selve Institutionens heldige Udvikling maa det sikkert anses ønskeligt, at denne sker jævnt og gradvis, idet dens Anvendelse ikke i for stort Omfang gøres obligatorisk, forinden man har Sikkerhed for at have det fornødne Antal kvalificerede Personer til Raadighed.

Ledet af disse Betragtninger har Udvalget ment for Tiden at burde blive staaende ved den i § 61, 4de Stykke, optagne Regel, hvorefter et Mindretal, naar det nærer Tvivl om Regnskabets Rigtighed eller Revisionens Paalidelighed, vil have det i sin Magt at foranledige en fuldt betryggende Efter-Revision og at hindre, at dennes Betydning præjudiceres gennem for-

udgaaende Meddelelse af Decharge. Denne Bestemmelses Betydning ligger ikke blot i dens direkte Virkning — at lette Gennemførelsen af Kravet om en virksom Kontrol overalt, hvor en virkelig Mistillid har fæstet nogen Rod — men formentlig fuldt saa meget i dens indirekte Virkning, idet den vil virke som en Spore for Selskabets Ledelse til selv at sørge for en uangribelig Ordning af Revisionen. Netop med dette for Øje har man ment at burde betinge Reglens Anvendelse deraf, at ikke mindst en af de faste Revisorer hører til de autoriserede. Selv om den Garanti for Revisors Uafhængighed, som ligger i, at han vælges af en uden for Selskabets Indflydelse staaende Myndighed, her savnes, har man dog ment — i alt Fald indtil videre — at kunne nøjes med den Garanti, der ligger i, at den ene Revisor er en med offentlig Troværdighed udrustet Person.

Ved den foreslaaede Ordning mener Udvalget som bemærket, at der i de mest paatrængende Tilfælde skabes en virksom Garanti, ligesom den formentlig vil danne et naturligt Udgangspunkt for mere vidtgaaende Foranstaltninger, for saa vidt der i Fremtiden maatte vise sig Trang til og Mulighed for at gennemføre saadanne.

Det er foreslaaet, at Valget af Revisor foretages af Skifteretten, dels fordi denne ifølge sin hele Virksomhed maa anses særlig skikket hertil, dels fordi dette formentlig af den offentlige Mening vil blive anset som den mest betryggende Ordning. Idet det i øvrigt maa anses som en Selvfølge, at den autoriserede Revisor har at afgive sin Beretning hurtigst muligt, og at den fornødne Garanti i saa Henseende ligger i Revisors offentlige Beskikkelse, har man ikke ment at burde paalægge Skifteretten at foreskrive ham en bestemt Frist, til hvis Fastsættelse paa Forhaand der ofte vil savnes de fornødne Holdpunkter. At den Bestyrelsen (Direktionen) paahvilende Pligt til Indkaldelse af ny Generalforsamling efterkommes, sikres formentlig ved Straffebestemmelsen i § 103.